

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας
και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων
για την αποφυγή της διπλής φορολογίας
και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά
με τους φόρους επί του εισοδήματος και επί του κεφαλαίου

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

και

Η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων,

επιθυμώντας να προωθήσουν τις αμοιβαίες οικονομικές τους σχέσεις μέσω της σύναψης μιας συμφωνίας μεταξύ τους για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και επί του κεφαλαίου:

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Άρθρο 1

Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η Συμφωνία

Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται στα πρόσωπα, τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2

Φόροι που καλύπτονται

1. Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών του, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επιβάλλονται.
2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.
3. Οι υφιστάμενοι φόροι επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Συμφωνία είναι ειδικότερα:
 - α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:
 - ι) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων,
 - ii) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων, (στο εξής αποκαλούμενοι ως «Ελληνικός φόρος»).
 - β) Στην περίπτωση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων:
 - ι) ο φόρος εισοδήματος,

ii) ο φόρος εταιρειών,
(στο εξής αποκαλούμενοι ως «φόρος των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων»).

4. Η παρούσα Συμφωνία εφαρμόζεται, επίσης, σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Συμφωνίας επιπρόσθετα ή σε αντικατάσταση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιεσδήποτε ουσιώδεις μεταβολές έχουν επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3

Γενικοί ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, εκτός αν το κείμενο ορίζει διαφορετικά:

α) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, όπως ορίζει το κείμενο,

β) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών της υδάτων και του εναερίου της χώρου, καθώς, επίσης, και του τμήματος του βυθού και του υπεδάφους του κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο καθώς και με τη νομοθεσία της Ελληνικής Δημοκρατίας, κυριαρχικά δικαιώματα για το σκοπό της εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,

γ) ο όρος «τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα», όταν χρησιμοποιείται με τη γεωγραφική έννοια σημαίνει το έδαφος των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, το

οποίο είναι υπό την κυριαρχία τους, καθώς, επίσης, και τα χωρικά ύδατα, τον εναέριο χώρο και τις υποθαλάσσιες περιοχές επί των οποίων τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και τη νομοθεσία των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, ασκούν κυριαρχικά δικαιώματα αναφορικά με οποιαδήποτε δραστηριότητα πραγματοποιείται σε σχέση με την εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων,

δ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μία εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,

ε) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία εταιρεία κεφαλαιουχικού χαρακτήρα,

στ) οι όροι «επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν, αντίστοιχα, την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

ζ) ο όρος «υπήκοος» σημαίνει:

- i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο κατέχει την υπηκοότητα ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη,
- ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία ή ένωση που αποκτά την υπόστασή του ως τέτοιο από τους ισχύοντες νόμους σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη,

η) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιοδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

θ) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

- i) στην Ελληνική Δημοκρατία: τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του,
- ii) στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα: τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο του.

2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της Συμφωνίας από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, ανά πάσα στιγμή, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτή θα έχει, εκτός αν το κείμενο ορίζει διαφορετικά, την έννοια που έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής,

σύμφωνα με την νομοθεσία αυτού του Κράτους, σχετικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η Συμφωνία, οποιαδήποτε έννοια που δίδεται από την εφαρμοζόμενη φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους, υπερισχύει εκείνης που δίδεται σε αυτόν τον όρο από οποιαδήποτε άλλη νομοθεσία του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4

Κάτοικος

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει:

α) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας: οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους της Ελληνικής Δημοκρατίας, υπόκειται σε φόρο λόγω της διαμονής του, της κατοικίας του, της έδρας διοίκησης ή οποιουδήποτε άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης και περιλαμβάνει, επίσης, αυτό το Κράτος και οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Αυτός ο όρος, όμως, δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό, αποκλειστικά σε σχέση με εισόδημα από πηγές αυτού του Κράτους ή κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό,

β) στην περίπτωση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων: ένα φυσικό πρόσωπο που έχει τη διαμονή του στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και την υπηκοότητα των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, και μια εταιρεία που έχει συσταθεί στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα.

2. Για τους σκοπούς της ανωτέρω παραγράφου:

α) Τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και οι πολιτικές τους υποδιαίρεσεις ή οι τοπικές τους κυβερνήσεις θεωρούνται κάτοικοι των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων,

β) Τα Κυβερνητικά ιδρύματα θεωρούνται, ανάλογα με τη συμμετοχή τους, κάτοικοι των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων. Κάθε ίδρυμα θεωρείται κυβερνητικό ίδρυμα όταν έχει δημιουργηθεί από την κυβέρνηση σύμφωνα με την κρατική νομοθεσία, όπως εταιρεία, Κεντρική Τράπεζα, Επενδυτική Αρχή του Αμπού-Ντάμπι, Επενδυτική Εταιρεία του Αμπού-Ντάμπι, Επενδυτικό Συμβούλιο του Αμπού-Ντάμπι, Μομπανταλαχ, Γραφείο Επενδύσεων του Ντουμπάι, Ντουμπάι Κόσμος, Διεθνής

Εταιρεία Πετρελαίων του Αμπού- Ντάμπι και μη κερδοσκοπικά κυβερνητικά ιδρύματα.

3. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η κατάσταση του καθορίζεται ως ακολούθως:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνον του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία, αν αυτός διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους όπου έχει την συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το ζήτημα με αμοιβαία συμφωνία.

4. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5

Μόνιμη Εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Συμφωνίας, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

- α) έδρα διοίκησης,
- β) υποκατάστημα,
- γ) γραφείο,
- δ) εργοστάσιο,
- ε) εργαστήριο, και
- στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο η οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή έργο κατασκευής ή εγκατάστασης αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση μόνον αν διαρκεί περισσότερο από 12 μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

- α) τη χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,
- β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης, έκθεσης ή παράδοσης,
- γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,
- δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή για τη συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση,
- ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,
- στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση κάθε συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους από α) έως ε), υπό την προϋπόθεση ότι η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου που προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 όταν ένα πρόσωπο - εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο έχει εφαρμογή η παράγραφος 6 -

ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει την εξουσιοδότηση και συνήθως την ενασκει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό όσον αφορά σε οποιεσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το εν λόγω πρόσωπο για την επιχείρηση, εκτός αν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σε εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, ακόμη και αν ασκούνται μέσω καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτόν τον καθορισμένο τύπο μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου.

6. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλώς και μόνον επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, υπό την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Το γεγονός ότι μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή που διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλον τρόπο) δεν καθιστά αφ' εαυτού την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6

Εισόδημα από Ακίνητη Περιουσία

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (περιλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία)

που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια που ορίζεται από την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος, σε κάθε περίπτωση, περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία επί ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα κυμαινόμενων ή σταθερών προσόδων ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη περιουσία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση της ακίνητης περιουσίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται, επίσης, στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.
5. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος του εισοδήματος, το οποίο αποκτάται από ακίνητη περιουσία, είναι το ίδιο το Κράτος ή τοπικές αρχές, πολιτικές υποδιαιρέσεις ή τοπική Κυβέρνηση. Τέτοιο εισόδημα φορολογείται μόνο στο Κράτος της κατοικίας.

Άρθρο 7

Κέρδη Επιχειρήσεων

1. Τα κέρδη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο

Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες, όπως προαναφέρθηκε, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών που αποδίδεται σε αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, όταν επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συναλλάσσεται με εντελώς ανεξάρτητο τρόπο με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων των διαχειριστικών και γενικών διοικητικών εξόδων που προκύπτουν, είτε στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, είτε αλλού, λαμβάνοντας υπόψη οποιαδήποτε νομοθεσία και κανονισμούς του εν λόγω Συμβαλλόμενου Κράτους.

4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που αποδίδονται σε μία μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Παρόλα αυτά, όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν Άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δεν αποδίδεται στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων από τη μόνιμη εγκατάσταση για την επιχείρηση.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται είδη εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Συμφωνίας, τότε οι διατάξεις των Άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8

Ναυτιλιακές και Αεροπορικές Μεταφορές

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές, φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο έχουν νηολογηθεί τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί με ναυτιλιακά έγγραφα.

2. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται, επίσης, στα κέρδη που πραγματοποιούνται από συμμετοχή σε «ροοί», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9

Συνδεδεμένες Επιχειρήσεις

1. Αν:

α) επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μίας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μίας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι, οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων, δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μίας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μία επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους αν οι όροι που έχουν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων είναι οι ίδιοι με εκείνους που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σε αυτό το Κράτος, επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής πρέπει να ληφθούν υπόψη οι λοιπές διατάξεις αυτής της Συμφωνίας και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευούνται η μία την άλλη, αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10

Μερίσματα

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωστόσο, τα μερίσματα αυτά μπορούν, επίσης, να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο λήπτης είναι ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων.

Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου δεν επηρεάζουν τη φορολογία της εταιρείας αναφορικά με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, μερίσματα που καταβάλλονται από μία εταιρεία κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν φορολογούνται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι:

- α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:
 - i) Η Τράπεζα της Ελλάδος,
 - ii) Οι τοπικές αρχές και υποδιαιρέσεις,
 - iii) Οποιοδήποτε άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα που ανήκει στην Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, το οποίο μπορεί να συμφωνηθεί κατά διαστήματα μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.
- β) Στην περίπτωση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων :
 - i) Η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων ή οι πολιτικές της υποδιαιρέσεις, ή οι τοπικές αρχές, η τοπική Κυβέρνηση ή τα χρηματοπιστωτικά τους ιδρύματα,
 - ii) Η Κεντρική Τράπεζα των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων,
 - iii) Η Επενδυτική Αρχή του Αμπού- Ντάμπι,
 - iv) Το Επενδυτικό Συμβούλιο του Αμπού – Ντάμπι,
 - v) Το Ταμείο για την Οικονομική Ανάπτυξη του Αμπού- Ντάμπι,
 - vi) Μομπανταλαχ,
 - vii) Ντουμπάι Συμμετοχές,
 - viii) Ντουμπάι Κόσμος
 - ix) Η Διεθνής Εταιρεία Πετρελαίων του Αμπού – Ντάμπι,
 - x) Η Επενδυτική Αρχή των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων,

- xi) Οποιοδήποτε άλλο κυβερνητικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, το οποίο μπορεί να συμφωνηθεί κατά διαστήματα μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

4. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές μεταλλείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική μεταχείριση, όπως το εισόδημα από μετοχές, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί τη διανομή είναι κάτοικος.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, ή παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες στο άλλο αυτό Κράτος μέσω μιας καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή (holding) σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

6. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή (holding) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11**Τόκοι**

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωστόσο, αυτοί οι τόκοι μπορούν, επίσης, να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 5% (πέντε τοις εκατό) του ακαθάριστου ποσού των τόκων.
3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν φορολογούνται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι:
 - α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:
 - i) Η Τράπεζα της Ελλάδος,
 - ii) Οι τοπικές αρχές και υποδιαιρέσεις,
 - iii) Οποιοδήποτε άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα που ανήκει στην Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας, το οποίο μπορεί να συμφωνηθεί κατά διαστήματα μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.
 - β) Στην περίπτωση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων :
 - i) Η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων ή οι πολιτικές της υποδιαιρέσεις, ή οι τοπικές αρχές, η τοπική Κυβέρνηση ή τα χρηματοπιστωτικά τους ιδρύματα,
 - ii) Η Κεντρική Τράπεζα των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων,
 - iii) Η Επενδυτική Αρχή του Αμπού- Ντάμπι,
 - iv) Το Επενδυτικό Συμβούλιο του Αμπού – Ντάμπι,
 - v) Το Ταμείο για την Οικονομική Ανάπτυξη του Αμπού- Ντάμπι,
 - vi) Μομπανταλαχ,

- vii) Ντουμπάι Συμμετοχές,
- viii) Ντουμπάι Κόσμος
- ix) Η Διεθνής Εταιρεία Πετρελαίων του Αμπού – Ντάμπι,
- x) Η Επενδυτική Αρχή των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων,
- xi) Οποιοδήποτε άλλο κυβερνητικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, το οποίο μπορεί να συμφωνηθεί κατά διαστήματα μεταξύ των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

4. Ο όρος «τόκος», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι και είτε παρέχουν είτε όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη και ειδικότερα εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, περιλαμβανομένων και των δώρων (premiums) και βραβείων που συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες, καθώς, επίσης, και οποιοδήποτε εισόδημα έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με εισόδημα από τόκους σύμφωνα με τη φορολογική νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο προκύπτει το εν λόγω εισόδημα.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, ή παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η απαίτηση του χρέους, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, ανεξάρτητα αν αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία

καταβάλλονται οι τόκοι και αυτοί οι τόκοι βαρύνουν αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτοί οι τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος που βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Όταν λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου έχουν εφαρμογή μόνο στο τελευταίο μνημονευθέν ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο, σύμφωνα με τη νομοθεσία εκάστου Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 12

Δικαιώματα

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωστόσο, αυτά τα δικαιώματα μπορούν, επίσης, να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο λήπτης είναι ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 5% (πέντε τοις εκατό) του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ρυθμίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα, για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής,

καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών για τηλεοπτική ή ραδιοφωνική αναμετάδοση ή αναμετάδοση μέσω δορυφόρου, καλωδιακού δικτύου, οπτικών ινών ή μέσω παρόμοιας τεχνολογίας που χρησιμοποιείται για την αναμετάδοση μαγνητοταινιών, δίσκων ή οπτικών δίσκων, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή αν παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Όταν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι κάτοικος ή όχι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Όταν λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένων υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος ή των πληροφοριών για τα οποία αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα

είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευθέν ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών παραμένει φορολογητέο, σύμφωνα με τη νομοθεσία εκάστου Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας.

Άρθρο 13

Ωφέλεια από Κεφάλαιο

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας μίας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μίας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μίας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητή περιουσία που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία ή τα αεροσκάφη, φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.
4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο είναι κάτοικος ο εκποιών.

Άρθρο 14**Ανεξάρτητες Προσωπικές Υπηρεσίες**

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός αν αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος με σκοπό την άσκηση των δραστηριοτήτων του. Αν αυτός διατηρεί μια τέτοια καθορισμένη βάση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος αλλά μόνο κατά το τμήμα εκείνο που αποδίδεται σε αυτήν την καθορισμένη βάση.
2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες», περιλαμβάνει ειδικά ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως, επίσης, και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15**Εξαρτημένες Προσωπικές Υπηρεσίες**

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18, 19 και 20, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτά κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται με αυτό τον τρόπο, η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος εάν:

- α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο η οποία αρχίζει ή τελειώνει στο οικείο οικονομικό έτος, και
- β) η αμοιβή καταβάλλεται από, ή για λογαριασμό, εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους, και
- γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται έναντι εξαρτημένης απασχόλησης που ασκείται επί πλοίου ή αεροσκάφους που δραστηριοποιείται σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Προσωπικό εδάφους το οποίο διορίζεται από το κεντρικό γραφείο του εθνικού αερομεταφορέα ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, απαλλάσσεται από τους φόρους επί των αμοιβών του σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 16

Αμοιβές Διευθυντών

Αμοιβές διευθυντών και άλλες αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17**Καλλιτέχνες και Αθλητές**

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, καλλιτέχνης ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή ως μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση αυτών των προσωπικών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν το εισόδημα που προέρχεται από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων από πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή από αθλητή, υπό την ιδιότητα αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των άρθρων 7, 14, και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

Άρθρο 18**Συντάξεις**

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης εξαρτημένης απασχόλησης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19**Κυβερνητικές Υπηρεσίες**

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση, μία

τοπική αρχή, τις τοπικές κυβερνήσεις και τα χρηματοπιστωτικά τους ιδρύματα, σε ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή την υποδιαίρεση ή την αρχή, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Ωστόσο, αυτοί οι μισθοί, τα ημερομίσθια και οι άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο που είναι κάτοικος αυτού του Κράτους:

- i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους ή
- ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση, από τοπική αρχή, από τοπικές κυβερνήσεις και τα χρηματοπιστωτικά τους ιδρύματα, ή από ταμεία που συστάθηκαν από αυτά, σε ένα φυσικό πρόσωπο έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή την υποδιαίρεση ή την αρχή, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Ωστόσο, οι συντάξεις αυτές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του άλλου αυτού Κράτους.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μία πολιτική υποδιαίρεση, μία τοπική αρχή, τις τοπικές κυβερνήσεις και τα χρηματοπιστωτικά τους ιδρύματα.

Άρθρο 20

Καθηγητές και σπουδαστές

1. Αμοιβές τις οποίες λαμβάνει κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για τη διεξαγωγή μελέτης ή έρευνας ανώτατου επιπέδου ή για τη διδασκαλία, για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, σε ένα πανεπιστήμιο, ερευνητικό ίδρυμα ή άλλο παρόμοιο ίδρυμα ανώτατης ή ανώτερης εκπαίδευσης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Πληρωμές τις οποίες λαμβάνει ένας σπουδαστής ή εκπαιδευόμενος που είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά για το σκοπό της εκπαίδευσης ή της εξάσκησής του, για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τέτοιες πληρωμές προκύπτουν από πηγές εκτός αυτού του Κράτους.

Άρθρο 21

Άλλα Εισοδήματα

1. Είδη εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, η φορολογική μεταχείριση των οποίων δεν ρυθμίζεται από τα προηγούμενα Άρθρα αυτής της Συμφωνίας, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν έχουν εφαρμογή σε εισόδημα, εκτός από εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως καθορίζεται στη παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο λήπτης αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μίας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή ασκεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μία καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με τα οποία καταβάλλεται το εισόδημα είναι ουσιαστικά συνδεδεμένα με μία τέτοια μόνιμη εγκατάσταση ή μία τέτοια καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 22

Κεφάλαιο

1. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από ακίνητη περιουσία, όπως αναφέρεται στο Άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από κινητή περιουσία που αποτελεί τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μίας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία διαθέτει κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο αντιπροσωπευόμενο από πλοία ή αεροσκάφη που δραστηριοποιούνται σε διεθνείς μεταφορές και από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από τα προαναφερθέντα πλοία ή αεροσκάφη φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΘΟΔΟΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 23

Εξάλειψη της Διπλής Φορολογίας

Όταν κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα ή κατέχει κεφάλαιο, το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας, μπορεί να

φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αναγνωρίζει:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος,

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του εν λόγω κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος.

Μια τέτοια έκπτωση, ωστόσο, και στις δύο περιπτώσεις δεν μπορεί να υπερβαίνει εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίσθηκε προτού δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24

Μη Διακριτική Μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιοδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ειδικότερα αναφορικά με την κατοικία. Η διάταξη αυτή, ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, έχει εφαρμογή, επίσης, σε πρόσωπα που δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό στο άλλο αυτό Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες

δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιοσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς, λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 τίποτα σε αυτό το Άρθρο δεν επηρεάζει το δικαίωμα κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους να χορηγεί απαλλαγές ή μειώσεις στη φορολογία σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία, κανονισμούς ή διοικητικές πρακτικές στους δικούς του υπηκόους, οι οποίοι είναι κάτοικοι του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους. Τέτοιες απαλλαγές ή μειώσεις, παρόλα αυτά, δεν εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου εταιρειών που κατέχονται από πρόσωπα που είναι υπήκοοι του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

4. Τίποτα σε αυτό το Άρθρο δεν θεωρείται ότι επιβάλλει νομική υποχρέωση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, να επεκτείνει στους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους το ευεργέτημα οποιασδήποτε μεταχείρισης, προτίμησης ή προνομίου, τα οποία μπορεί να έχουν συμφωνηθεί με οποιοδήποτε άλλο Κράτος ή για τους κατοίκους του, λόγω σχηματισμού τελωνειακής ένωσης, οικονομικής ένωσης, ειδικών συμφωνιών, ζώνης ελευθέρων συναλλαγών ή λόγω οποιονδήποτε συμφωνιών περιφερειακών ή υποδιαιρέσεων αυτών, στις οποίες το πρώτο μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να είναι εταίρος και οι οποίες σχετίζονται συνολικά ή κυρίως με την κίνηση κεφαλαίων ή/και τη φορολογία.

5. Σε αυτό το Άρθρο, ο όρος «φορολογία», σημαίνει φόρους οι οποίοι αποτελούν αντικείμενο αυτής της Συμφωνίας.

Άρθρο 25

Ειδικές Διατάξεις

1. Οι διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας δεν θεωρούνται ότι περιορίζουν με οποιονδήποτε τρόπο οποιαδήποτε αποκλειστικότητα, απαλλαγή, έκπτωση, πίστωση

ή οποιαδήποτε άλλη επιχορήγηση, η οποία έχει συμφωνηθεί στο παρόν ή στο μέλλον:

α) σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για τον καθορισμό του φόρου που επιβάλλεται από αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος,

β) σύμφωνα με οποιονδήποτε διακανονισμό στη φορολογία μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών ή μεταξύ ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών και των κατοίκων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 5, 7, 13 και 22 οποιοδήποτε εισόδημα και κέρδη, συμπεριλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση κινητής και ακίνητης περιουσίας, μόνον από κεφάλαιο επενδεδυμένο σε νεοσυσταθείσες επιχειρήσεις οι οποίες σχετίζονται με την τεχνολογία (νέα τεχνολογία πληροφοριών και επικοινωνιών, ανθρωπιστικές επιστήμες και υπηρεσίες υγείας, βιομηχανίες ηλεκτρονικών και νέων υλικών), οι οποίες βρίσκονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αποκτώνται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, τις πολιτικές του υποδιαιρέσεις, τις τοπικές κυβερνήσεις ή τις τοπικές αρχές αυτού ή τα χρηματοπιστωτικά του ιδρύματα, τα οποία προκύπτουν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογούνται μόνο στο Κράτος της κατοικίας. Ο κατάλογος των ανωτέρω αναφερομένων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων θα συμφωνείται από τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 26

Διαδικασία Αμοιβαίου Διακανονισμού

1. Όταν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν για αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις αυτής της Συμφωνίας, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να παρουσιάσει την υπόθεσή του ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται για το πρόσωπο αυτό η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η

υπόθεση αυτή πρέπει να παρουσιαστεί εντός τριών ετών από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης που έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Συμφωνίας.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, εάν η ένσταση θεωρηθεί από αυτήν ως βάσιμη και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Συμφωνίας. Οποιαδήποτε επιτευχθείσα συμφωνία εφαρμόζεται, ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιοσδήποτε δυσχέρειας ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Συμφωνίας. Μπορούν, επίσης, να διαβουλεύονται, με σκοπό την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Συμφωνία.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό την επίτευξη μίας συμφωνίας κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 27

Ανταλλαγή Πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής της Συμφωνίας ή των εσωτερικών νομοθεσιών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές, δεν είναι αντίθετη με τη Συμφωνία. Η ανταλλαγή των πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1.

2. Οποιοσδήποτε πληροφορίες λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο, όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται

σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που εμπλέκονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη, ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Συμφωνία. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

3. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν ν' αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή διαδικασία παραγωγής ή πληροφορία, η αποκάλυψη της οποίας θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (*ordre public*).

4. Εάν ζητηθούν πληροφορίες από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος σύμφωνα με το παρόν Άρθρο, το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα κάνει χρήση των μέτρων συλλογής πληροφοριών για να αποκτήσει τις αιτούμενες πληροφορίες, ακόμη και αν αυτό το άλλο Κράτος, ενδεχομένως, να μην χρειάζεται τις πληροφορίες αυτές για τους δικούς του φορολογικούς σκοπούς. Η υποχρέωση που περιέχεται στην προηγούμενη πρόταση, υπόκειται στους περιορισμούς της παραγράφου 3, αλλά σε καμία περίπτωση τέτοιοι περιορισμοί δεν θεωρείται ότι επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί να παράσχει τις πληροφορίες αποκλειστικά για το λόγο ότι δεν υπάρχει συμφέρον σε εθνικό επίπεδο για τέτοιες πληροφορίες.

5. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 3 δεν θεωρείται ότι επιτρέπουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να αρνηθεί την παροχή των πληροφοριών, αποκλειστικά επειδή οι πληροφορίες αυτές είναι στην κατοχή

τράπεζας, άλλου χρηματοπιστωτικού οργανισμού, εξουσιοδοτημένου εκπροσώπου ή προσώπου που ενεργεί με την ιδιότητα του αντιπροσώπου ή του θεματοφύλακα, ή επειδή οι πληροφορίες συνδέονται με δικαιώματα κυριότητας ενός προσώπου, εάν η εσωτερική νομοθεσία κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους το επιτρέπει.

Άρθρο 28

Μέλη Διπλωματικών και Προξενικών Αποστολών

Τίποτα σ' αυτήν τη Συμφωνία δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών, τα οποία προβλέπονται από τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή από διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Θέση σε Ισχύ

Κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη θα γνωστοποιήσει στο άλλο εγγράφως την ολοκλήρωση των συνταγματικών του διαδικασιών για τη θέση σε ισχύ αυτής της Συμφωνίας. Αυτή η Συμφωνία τίθεται σε ισχύ κατά την ημερομηνία λήψης της τελευταίας γνωστοποίησης και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη:

α) αναφορικά με τους παρακρατούμενους φόρους στη πηγή – για ποσά που καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά την ή μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο η Συμφωνία τέθηκε σε εφαρμογή,

β) αναφορικά με τους λοιπούς φόρους, για φορολογικές περιόδους που αρχίζουν κατά την ή μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου του έτους κατά το οποίο η Συμφωνία τέθηκε σε εφαρμογή.

Άρθρο 30**Λήξη**

Η παρούσα Συμφωνία παραμένει σε ισχύ για μία περίοδο δέκα ετών. Κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει αυτήν τη Συμφωνία, επιδίδοντας γραπτή καταγγελία τουλάχιστον έξι μήνες πριν το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους, το οποίο έπεται της περιόδου των πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία η Συμφωνία τέθηκε σε ισχύ.

Σε επιβεβαίωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Συμφωνία.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στην ελληνική, αραβική και αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των κειμένων, το αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Συντάχθηκε στο Αμπού Ντάμπι σήμερα του έτους

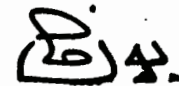
.....

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας

Σπύρος Κουβέλης
Υφυπουργός Εξωτερικών

Για την Κυβέρνηση των
Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων

Younis Haji Al Khouri
Γενικός Διευθυντής
Υπουργείου Οικονομικών

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΑΡΑΒΙΚΩΝ ΕΜΙΡΑΤΩΝ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΑΡΑΒΙΚΩΝ ΕΜΙΡΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ, Η ΟΠΟΙΑ ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΣΤΟ ΑΜΠΟΥ ΝΤΑΜΠΙ ΣΤΙΣ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2010, ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΥΤΗ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΣΤΟ ΑΜΠΟΥ ΝΤΑΜΠΙ ΣΤΙΣ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2010

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, στο εξής αναφερόμενες ως «τα Μέρη»,

Επιθυμώντας να συνάψουν Πρωτόκολλο, το οποίο τροποποιεί τη Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους επί του εισοδήματος και επί του κεφαλαίου, η οποία υπεγράφη στο Άμπου Ντάμπι στις 18 Ιανουαρίου 2010 (στο εξής αναφερόμενη ως «η Συμφωνία»), και καταργεί το Πρωτόκολλο στη Συμφωνία αυτή, το οποίο υπεγράφη στο Άμπου Ντάμπι στις 18 Ιανουαρίου 2010 (στο εξής αναφερόμενο ως «το Πρωτόκολλο στη Συμφωνία»),

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Το άρθρο 3, παράγραφος 1 (β) της Συμφωνίας διαγράφεται και αντικαθίσταται από την ακόλουθη παράγραφο 1 (β):

«β. Ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» σημαίνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας, περιλαμβανομένων των χωρικών υδάτων και του εθνικού εναερίου χώρου, καθώς και τις θαλάσσιες περιοχές, στις οποίες η Ελληνική Δημοκρατία ασκεί ή δύναται στο μέλλον να ασκήσει κυριαρχία, κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.»

Άρθρο 2

Το άρθρο 4, παράγραφος 1 (β) της Συμφωνίας διαγράφεται και αντικαθίσταται από την ακόλουθη παράγραφο 1 (β):

«β. στην περίπτωση των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων: ένα φυσικό πρόσωπο που έχει τη διαμονή του στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και την υπηκοότητα των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, και μια εταιρεία που έχει συσταθεί στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και έχει εκεί την έδρα της πραγματικής της διοίκησης.»

Άρθρο 3

Το άρθρο 4, παράγραφος 2 της Συμφωνίας διαγράφεται και αντικαθίσταται από την ακόλουθη παράγραφο 2:

«α. Για τους σκοπούς της ανωτέρω παραγράφου, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και οι πολιτικές τους υποδιαιρέσεις ή οι τοπικές τους κυβερνήσεις θεωρούνται κάτοικοι των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων.

β. Οι κυβερνητικοί οργανισμοί θεωρούνται, ανάλογα με τη συμμετοχή τους, κάτοικοι ενός Συμβαλλομένου Κράτους. Κάθε οργανισμός θεωρείται κυβερνητικός οργανισμός όταν έχει δημιουργηθεί από την κυβέρνηση ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή από τις πολιτικές του υποδιαιρέσεις ή τις τοπικές του κυβερνήσεις, σύμφωνα με την κρατική νομοθεσία και προς εκπλήρωση δημόσιων σκοπών, εξαιρουμένων των μη κερδοσκοπικών οργανισμών.»

Άρθρο 4

Στο άρθρο 5 της Συμφωνίας προστίθεται νέα παράγραφος 5. Συνεπώς, οι παράγραφοι 5, 6 και 7 αναριθμούνται σε 6, 7 και 8 αντίστοιχα. Η νέα παράγραφος 5 έχει ως εξής:

«5. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του άρθρου και τις διατάξεις του άρθρου 14, ένα πρόσωπο που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και διεξάγει δραστηριότητες σχετικά με προκαταρκτικές μελέτες, εξερεύνηση, εξόρυξη ή εκμετάλλευση φυσικών πόρων που βρίσκονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρείται ότι ασκεί, όσον αφορά αυτές τις δραστηριότητες, επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης ή καθορισμένης βάσης που βρίσκεται σε αυτό, εκτός εάν οι εν λόγω δραστηριότητες διεξάγονται για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν αθροιστικά τις 30 ημέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο. Εντούτοις, για τους σκοπούς αυτής της παραγράφου:

α) όταν μια επιχείρηση που διεξάγει δραστηριότητες στο άλλο Κράτος, συνδέεται με άλλη επιχείρηση και αυτή η άλλη επιχείρηση συνεχίζει ως μέρος του ίδιου έργου τις ίδιες δραστηριότητες, οι οποίες διεξάγονται ή διεξήχθησαν από την πρώτη αναφερόμενη επιχείρηση, και οι δραστηριότητες που ασκούνται από τις δύο επιχειρήσεις υπερβαίνουν – όταν προστεθούν μαζί – μια περίοδο 30 ημερών, τότε κάθε επιχείρηση θεωρείται ότι διεξάγει τις δραστηριότητές της για μια περίοδο που υπερβαίνει τις 30 ημέρες σε μία δωδεκάμηνη περίοδο·

β) δύο επιχειρήσεις θεωρείται ότι συνδέονται εάν μία από αυτές ελέγχεται άμεσα ή έμμεσα από την άλλη ή και οι δύο ελέγχονται άμεσα ή έμμεσα από ένα τρίτο πρόσωπο.»

Άρθρο 5

Το άρθρο 6, παράγραφος 5 της Συμφωνίας διαγράφεται.

Άρθρο 6

Το άρθρο 10, παράγραφος 3 της Συμφωνίας διαγράφεται και αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, μερίσματα που καταβάλλονται από μία εταιρεία κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν φορολογούνται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων είναι το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή ή τοπική κυβέρνηση ή κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, όπως ο κάτοικος αυτός ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 (β).»

Άρθρο 7

Το άρθρο 11, παράγραφος 3 της Συμφωνίας διαγράφεται και αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος δεν φορολογούνται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος, εάν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή οποιαδήποτε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή ή τοπική κυβέρνηση ή κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, όπως ο κάτοικος αυτός ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 (β).»

Άρθρο 8

Το άρθρο 12, παράγραφος 2 της Συμφωνίας διαγράφεται και αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ωστόσο, αυτά τα δικαιώματα μπορούν, επίσης, να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο λήπτης είναι ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει το 10% (δέκα τοις εκατό) του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ρυθμίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.»

Άρθρο 9

Το άρθρο 25 της Συμφωνίας διαγράφεται. Ένα νέο άρθρο 25 με τον τίτλο «Εισόδημα από Υδρογονάνθρακες και Φυσικούς Πόρους» ενσωματώνεται στη Συμφωνία και έχει ως εξής:

« **Εισόδημα από Υδρογονάνθρακες και Φυσικούς Πόρους**

Τίποτα στην παρούσα Συμφωνία δεν επηρεάζει το δικαίωμα κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους ή οποιασδήποτε τοπικής κυβέρνησης του ή πολιτικής υποδιαίρεσής του να εφαρμόζει την εσωτερική νομοθεσία και κανονισμούς του σε σχέση με τη φορολογία του εισοδήματος και των κερδών που προέρχονται από υδρογονάνθρακες, φυσικούς πόρους και από συνδεδεμένες δραστηριότητες, οι οποίοι βρίσκονται στο έδαφος του εκάστοτε Συμβαλλόμενου Κράτους.»

Άρθρο 10

Το Πρωτόκολλο στη Συμφωνία, το οποίο υπεγράφη στο Άμπου Ντάμπι στις 18 Ιανουαρίου 2010, καταργείται δια του παρόντος στο σύνολό του.

Άρθρο 11

Εφόσον ήθελε προκύψει οποιαδήποτε ανακολουθία μεταξύ των διατάξεων του παρόντος Πρωτοκόλλου και των διατάξεων της Συμφωνίας, οι διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου υπερισχύουν.

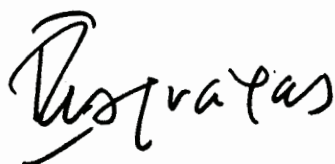
Άρθρο 12

Το παρόν Πρωτόκολλο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Συμφωνίας και τίθεται σε ισχύ από κοινού με τη Συμφωνία, κατόπιν της αμοιβαίας γνωστοποίησης από τα Μέρη, γραπτώς και μέσω της διπλωματικής οδού, της ολοκλήρωσης των εσωτερικών τους διαδικασιών για τη θέση σε ισχύ του Πρωτοκόλλου αυτού.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι από τις αντίστοιχες Κυβερνήσεις τους, υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

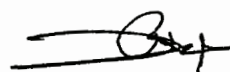
Έγινε εις διπλούν στην Αθήνα, την εικοστή έβδομη ημέρα του Ιουνίου 2013, κάθε ένα στην Ελληνική, Αραβική και Αγγλική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση οποιασδήποτε απόκλισης, το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Γιάννης Στουρνάρας
Υπουργός Οικονομικών

Για την Κυβέρνηση
των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων

Obaid Humaid Al Tayer
Υπουργός Οικονομικών Υποθέσεων